

РЕШЕНИЕ

№ 7159

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8641** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Териториална дирекция Митница С., чрез юрк. В. срещу Решение № 2991 от 22.06.2023 г. по АНД № 6555/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 112 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 529/06.04.2022 г., издадено от Д. С. Д. – директор на Териториална дирекция (ТД) Митница С., с което на основание чл. 238, ал. 1 от Закона за митниците, вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, във вр. с чл. 235, ал.1 от Закона за митниците на „ИН ТАЙМ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Развиват се доводи, че извършването на вмененото нарушение е доказано по безспорен начин. Жалбоподателят изтъква, че от събраните по делото доказателства в т.ч. приетата съдебно-икономическа експертиза се установява, че за процесния период дружеството 24 пъти е държало в склада повече стоки, чиито митнически задължение надвишават позволения от митническата администрация референтен номер. Твърди, че дори и да имало допуснати грешки при изчисленията от страна на митническите органи, то се дължи на грешна информация,

подадена от дружеството. Моли за отмяна на оспореното решение, а процесното НП да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. В., който поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация - „Ин Тайм” ООД се представлява от адв. И., която оспорва жалбата на основания, изложени в писмени бележки. и моли за потвърждаване на съдебното решение. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС приел за установено, че с оглед нуждите на търговската дейност „ИН - ТАЙМ”ООД е ползвало съоръжения за временно складиране, с № BGTSTBG005800-2019-Е., находящи се на адрес: [населено място], [улица]. Извършена е проверка на основание чл. 157, § 3 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагане на някои разпоредби на Регламент № 952/2013 на Европейския парламент. На 14.06.2021 г. е бил издаден доклад с рег. № 32-187330, обективиращ резултатите от извършената проверка, за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2021 г.

Проверката е установила, че съгласно Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране № BGTSTBG005800-2019-Е. за проверявания период на дружеството е разрешено да предостави общо обезпечение в размер на 30 000 лева, равен на 30 % от референтния размер, възлизащ на 100 000 лева, за операции в съоръжения за временно складиране.

На 28.07.2021 г. проверяваното дружество предоставило по електронната поща на ТД Митница С. справки, в които са били налични данни за размер на публични държавни взимания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране.

Въз основа на събраната документация проверяващите пристъпили към анализ на предоставената информация, за целта на който въвели предоставените данни с писмото от 28.07.2021 г. в справка (представляваща екселска таблица), със зададена формула за изчисление на референтния размер на обезпечението за всеки ден. При този подход било установено, че на 15.06.2020 г. дружеството било подало декларация за временно складиране № BGGGUBG005800-2019-Е., по която публичните държавни вземания от ДДС възлизали на 9759,14 лева. Установили, че към тази дата свободният размер на обезпечението обаче е по-нисък от този, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация, поради което приели, че с подаването на същата е превишен

разрешеният референтен размер на обезпечението с 1790,18 лева. Проследили, че превишението продължило в период до 16.06.2020 г., като в неговите рамки размерът на необезпечените публични държавни вземания варираше от 1790,18 лева до 16797,09 лева.

Проверяващите установили, че „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническите органи, че в отделни дни и за различни периоди от по няколко дни по време на проверявания период е налице превишаване на определения в Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране № BGGGUBG005800-2019- Е., което представлява административно нарушение.

На „Ин Тайм“ ООД е бил съставен АУАН за това, че не е уведомил митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна и митническото учреждение на поставяне на стоките под режим BG005100 - МБ Летище С., че референтният размер на обезпечението по Разрешение № BGGUBG005800 вече не е на ниво, достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране, с което са били нарушени разпоредбите на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, с което е било осъществено митническо нарушение по чл. 238, ал.1 от Закона за митниците. При така установената фактическа обстановка е прието, че е налице осъществено от „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК], нарушение на разпоредбата на чл. 238, ал. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС). във вр. е чл. 156 от РИ 2015/2447, за което на 01.12.2021 г. е съставен АУАН № 618 от 01.12.2021 г. по описа на Териториална дирекция Митница С.. Срещу АУАН е постъпило възражение от дружеството. На базата на констатациите по време на проверката, е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че извършването на вмененото нарушение не е безспорно доказано.

Решението на районния съд е правилно.

На първо място следва да бъде посочено, че в изпълнение на задълженията си и на принципа за служебното начало въззивният съд е събрал всички доказателства, релевантни за решаване на правния спор в т.ч. изслушано е заключението на съдебно-икономическа експертиза и допълнение към нея.

Споделят се изводите на районните съд за недоказаност на нарушението. Разпоредбата на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на МКС, гласи, че титулярят на разрешението е длъжен да изпълнява задълженията, произтичащи от него и да уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаване на разрешението, която може да повлияе върху продължаването на действието му или върху съдържанието му. За да се гарантират равни условия за всички икономически оператори и хармонизиране на уредбата на митническото законодателство, е приет и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015г. Съгласно чл.156 от регламента за изпълнение - „Лицето, от което се изисква да предостави обезпечение, гарантира, че размерът на вносите или износните мита и другите вземания във връзка с вноса или износа на стоки, когато те трябва да бъдат покрити от обезпечението, който е длъжим или може да стане длъжим, не надвишава референтния размер. Лицето уведомява митническото учреждение по обезпечението,

когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции.“.

В случая обаче от приетото по делото заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза се установява, че твърденията на наказващия орган, доколкото ползваните данни от агенцията не са безспорно установени и са налице редица неточности – неправилно е определен началния референтен размер на свободно обезпечение за 2020, не е налице установеност на превишаването на референтния размер на 15.05.2020 г. За да достигне до този извод вещото лице се е позовала на неправилно определения начален размер за 2020 г. и редица др. неточности.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и заявена претенция, на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят направените разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв. само пред настоящата съдебна инстанция. Настоящата съдебна инстанция не е компетентна да се произнесе по искането за разноски от страна на ответника в производството пред районния съд, доколкото с оспореното съдебно решение е отменено НП. Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските, е от компетентността на съдът, постановил решението, а в случая това е СРС.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.06.2023 г. по АНД № 6555/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ИН ТАЙМ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], сумата 480 (четиристотин и осемдесет) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.